

ΔΥΟ ΣΥΝΕΔΡΙΑ

Ὁ ἐρχόμενος Ὀχτώβρης εἶναι μήνας συνεδρίων. Τρία συνέδρια σένα μήνα μέτα εἶναι κάτω: ἀσυνήθιστο. γιὰ τὸν τόπο μας. Ἀπ' αὐτά, τὰ δυὸ ἐνδιαφέρουν ξεχωριστά τὸ Σύνδεσμός μας πὸν θὰ λάβει καὶ στὰ δυὸ ἐνεργὸ μέρος: ἡ Α' Βαλκανικὴ Διάσκεψη καὶ τὸ Α' Πανελλήνιο συνέδριον προστασίας μητροτήτας καὶ παιδικῶν ἡλικιῶν. Ὅσο κι ἂν φαίνεται τόσο διαφορετικὸς ὁ σκοπὸς καὶ ὁ κύκλος τῶν ἐργασιῶν τοῦ, καθενός, ὑπάρχει ἓνας στενωτάτος ἐσωτερικὸς σύνδεσμος μεταξὺ τους. Γιατὶ ἀληθινὰ ποιά μεγαλύτερη προστασία τῆς μητροτήτας καὶ τῶν παιδικῶν ἡλικιῶν ἀπὸ τὴν ἐξασφάλιση μιᾶς μόνιμης εἰρήνης; Καὶ ποιά σημασία μπορεῖ νὰ ἔχει ὁποιαδήποτε ἄλλη προστασία, ὅταν ἡ ἐξολοθρευτικὴ πνοὴ τοῦ πολέμου μέλλει νὰ σαρώσει ὅλη τὴ γενιὰ πὸν με τὴ σὴν ἀγροικὴ στοιχὴ κατώρθωσαν οἱ μητέρες καὶ ἡ πολιτεία νὰ αναθρέψουν καὶ νὰ μεγαλώσουν; Ὅλοι ξέρομε πιά τί θὰ πῆ πόλεμος. Οἱ πληγὲς εἶναι ἀκόμη ἀνοιχτὲς πὸν μᾶς ἄφησαν οἱ δεκάχρονοι ἀγῶνες μας. Ἀλλ' ἂν ξέρομε τί ἦταν ὡς τώρα ὁ πόλεμος, τί καταστροφὲς ἔφερε σὲ νικητὲς καὶ νικημένους, εἶναι δύσκολο νὰ φανταστοῦμε τί μπορεῖ νὰ εἶναι στὸ μέλλον. Ὁ πόλεμος ὁ χημικὸς πὸν θὰ περῶν μὲ τὴ δηλητηριασμένη του πνοὴ ἀπάνω ἀπὸ χωριά καὶ πολιτείες, σκορπώντας στὸ διάβα του τὸ θάνατο σὲ ἄμαχους πληθυσμούς, σὲ γυναῖκες καὶ παιδιά, σὲ γέροντες καὶ ἀρρώστους, εἶναι δύσκολο νὰ μᾶς εἶναι ἀντιληπτὸς σὴν του τῆ φροῖκη. Κι ἂν ποτε συμβῆ, ἂν ξαναπέσει ἡ ἀνθρωπότητα σαυτὴ τὴν ὁμαδικὴ μα-

νία τῆς ἀλληλοεξόντωσης, τότε τί σημασία θὰ ἔχουν ὅλες οἱ εὐγενεῖς προσπάθειες γιὰ τὴν καλύτερη καὶ ὑγιεινότερη ἀνατροφή τοῦ παιδιοῦ ἢ γιὰ τὴν πρόληψη τῆς ἐγκληματικότητος;

Ἡ πρώτη, ἡ βασικὴ, ἡ μόνη οὐσιαστικὴ προστασία τῆς μάνας καὶ τοῦ παιδιοῦ εἶναι ἡ ἐξασφάλιση τῆς εἰρήνης. Νὰ ξέρει ἡ μάνα πὸς δὲ θάθρηι μεθαύριο ὁ μπόγιας τοῦ πολέμου νὰ τῆς ἀρπάξει τὸ παιδί της ἀπὸ τὴν ἀγκαλιά της. Νὰ ξέρει πὸς δὲ θὰ τῆς ἀρπάξει τὸν ἄντρα της καὶ θὰ τὴν ἀφήσει μινάχη νὶ παλεύει μὲ τὴ φτώχεια γιὰ νὰ γλυτώσει τὰ παιδιὰ της ἀπὸ τὴν πείνα, τὴ γύμνια, τὴν ἀρρώστια

Νὰ εἶναι ἡσυχὴ πὸς φρεϊάνοντα; τὴν οἰκογενειακὴ της ζωὴ μαζὶ μὲ τὸ σύντροφό της, ἔχει μορσὸτά της ἓνα μέλλον πὸν μπορεῖ ὄπως δήποτε νὰ τὸ προβλέψει. Βέβαια, ὑπάρχουν στὴ φύση καὶ στὴ ζωὴ ἀρκετὰ ἀποδοπια, ξαφνικὲς καταστροφὲς πὸν δὲν μπορεῖ κανένας νὰ τις προμαντέψει. Σεισμὸί, λιμοί, καταποντισμοί, θεομηνίες. Ἴσως καμιά μέρα νὰ μπορέσει ἡ ἐπιστήμη νὰ ἐξασφαλίσει τὴν ἀνθρωπότητα κι ἀπ' αὐτά. Γιὰ τὴν ὥρα ὅμως, ἄς μὴν προσθέτει σαυτὰ καὶ τὴ φοβερώτερη καταστροφὴ ἀπ' ὅλες, τὸν ἀλληλοσπαραγμὸ τοῦ πολέμου.

Καὶ τὰ δυὸ συνέδρια τοῦ Ὀχτώβρη ἐμπνέονται ἀπὸ τὸ πιὸ εὐγενικὸ ἐλατήριον: τὸ σεβασμὸ τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς.

Καὶ τὰ δυὸ εἶναι θετικὰ, πιστεύουν σὲ κάτι, καὶ αὐτὸ εἶναι σημαντικὸ. Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Βαλκα-

ρικῶν χωρῶν, πὸν θὰ συγκεντρωθοῦν ἐδῶ πιστεύουν πῶς, δίνοντας τὰ χέρια ὁ ἓνας στὸν ἄλλο, μποροῦν νὰ σχηματίσουν μιὰ δύναμη μεγάλη ἐναντίον τοῦ πολέμου. Πιστεύουν στὴ συνεργασία καὶ εἴμαστε βέβαιοι πῶς θὰ καταλάβουν ὅτι τὸ συνολικὸ συμφέρον περιέχει καὶ τὸ ἀτομικὸ καὶ ὅτι κάνοντας ἀμοιβαῖες ὑποχωρήσεις θὰ κερδίσουν κάτι ἀνυπολόγιστα μεγάλο, τὴν ἐξασφάλιση τῆς εἰρήνης ἀναμεταξύ τους τουλάχιστο.

Θετικὸ ἐπίσης καὶ τὸ συνέδριο τοῦ παιδιοῦ. Γιατὶ κι αὐτὸ γίνεται ἐπειδὴ πιστεύουν πῶς, ἂν ἐξασφαλιστοῦν καλύτεροι ὁροι ζωῆς γιὰ τὴ νέα γενεά, ἂν οἱ συνθηκὲς ὅπου θὰ μεγαλώσουν τὰ παιδιά μας εἶναι ὑγιεινότερες καὶ ἠθικώτερες, τότε θὰ ἔχομε κάθε λόγο νὰ ἐλ-

πίζομε πῶς θάνατεῖλλον καλύτερες μέρες γιὰ τὴ χώρα μας, πῶς ἡ ἑλληνικὴ ἀναγέννηση θὰ γίνῃ πραγματικότητα.

Ὁλόκληρη ἡ ἑλληνικὴ κοινωπία ὀφείλει νὰ παρακολουθήσει μὲ ἐνδιαφέρον καὶ μὲ στοργὴ καὶ τὰ δύο αὐτὰ συνέδρια ἂν πιστεύει πῶς τὸ ἔθνος μας ἔχει μέσα του στοιχεῖα ζωῆς καὶ προόδου.

Καὶ πῶς πολὺν ἀκόμα πρέπει νὰ τὰ παρακολουθήσουν μὲ συγκίνηση οἱ μάγες, γιατί θ' ἀτακτοῦν μέσα σαυτὰ τὰ ζωτικώτερα γι' αὐτὲς προβλήματα : πῶς θὰ ἐξασφαλιστῇ ἡ ζωὴ καὶ τὸ μέλλον τῶν παιδιῶν τους.

ΔΥ Θ.